

VENDIM
Nr.15, datë 26.3.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Anëtar i	Gjykatës Kushtetuese,	drejtues i seancës
Xhezair Zaganjori	Anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare e	“	“
Sokol Berberi	Anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	Anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare e	“	“
Admir Thanza	Anëtar i	“	“

me sekretare Enina Mullaj, në datën 8.11.2011, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr. 36/12 Akti, që i përket:

KËRKUES: Pranvera Loshi, e përfaqësuar nga avokat Avni Shehu, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Bajram Loshi, në mungesë.

Zyra Vendore e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme Pogradec, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr. 326, datë 2.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pogradec; i vendimit nr. 286, datë 14.12.2006 të Gjykatës së Apelit Korçë dhe i vendimit nr.00-2009-206 datë 13.3.2009 të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: - Nenet 131/f, 134/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë;

- nenet 27, 28, 29 dhe 30 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë";

- neni 6 i Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut dhe neni 1 i protokollit shtesë të saj.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Admir Thanza; përfaqësuesin e kërkuarit që kërkoi pranimin e kërkesës, në mungesën e palëve të interesuara dhe pasi shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Subjekti i interesuar Bajram Loshi i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pogradec, me objekt konstatimin e pavlefshmërisë së veprimit juridik, fshirjen nga regjistri i Zyrës Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme Pogradec të regjistrimit të apartamentit të banimit në emër të kërkuarës Pranvera Loshi dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme si pasuri të përbashkët në bashkëpronësi të dy ish- bashkëshortëve.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pogradec, me vendimin nr. 286, datë 14.12.2006, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë.

3. Gjykata e Apelit Korçë, me vendimin nr. 286, datë 14.12.2006, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 286, datë 14.12.2006.

4. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.00-2009-206, datë 13.3.2009, në Dhomën e Këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuarja.

5. Kërkuarja pretendon cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si dhe cenim të parimit të sigurisë juridike lidhur me shkëlqen e të drejtës së pronës, duke parashtruar këto shkaqe:

5.1. Cenim të parimit të gjësë të gjykuar, sepse me vendimin e huaj nr.2002/4021, datë 30.5.2003 të Gjykatës së Lartë të New York-ut të njohur me vendimin nr. 3, datë 30.9.2004 të Gjykatës së Apelit

Korçë, ishte vendosur jo vetëm në lidhje me çështjen e zgjidhjes së martesës dhe lënien në kujdestari të fëmijës, por edhe në lidhje me pasurinë objekt gjykim, duk, e iu dhënë kërkuases e drejta ekskluzive e titullit dhe e pronësisë së kësaj pasurie të paluajtshme;

5.2. Cenim të parimit për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme, sepse dy nga gjyqtarët e gjykatës së apelit që dhanë vendimin objekt kundërshtimi kushtetues kishin shfaqur mendim më parë për çështjen në gjykim për shkak se kishin qenë edhe në përbërjen e trupit gjykues që kishte dhënë vendimin nr.3, datë 30.9.2004 të Gjykatës së Apelit Korçë, që njohu dhe i dha fuqi vendimit të huaj nr.2002/4021, datë 30.5.2003 të Gjykatës së Lartë të New York-ut;

5.3. Cenim të parimeve procedurale të fuqisë provuese të një fakti të njohur zyrtarisht, sepse, në kundërshtim me nenet 10 dhe 13 të Kodit të Procedurës Civile, gjykatat nuk e çmuan dhe vlerësuan vendimin e huaj të njohur nga vendimi i gjykatës së apelit si një fakt të njohur zyrtarisht që nuk kishte nevojë të provohet.

II

1. Mbi pretendimin e cenimit të sigurisë juridike, për shkak të shkeljes së parimit të gjësë së gjykuar.

6. Lidhur me pretendimin për cenim të sigurisë juridike, për shkak të shkeljes së parimit të gjësë së gjykuar, Gjykata Kushtetuese (Gjykata) rithekson qëndrimin e mbajtur prej saj në vendimin nr. 24 datë 12.11.2008 se “vendimi gjyqësor i formës së prerë që përbën gjë të gjykuar është shprehje e konkretizim i së drejtës mbi marrëdhënien juridike dhe ka qëllim t'i japë jo vetëm qartësi, por dhe siguri kësaj marrëdhënieje. Cenimi i parimit të gjësë së gjykuar do të çonte në cenimin e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetuese e ligjore të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës, pra në cenim të vetë sigurisë juridike”.

7. Në rastin në shqyrtim, kërkuessa ka pretenduar cenimin e parimit të gjësë së gjykuar, pasi Gjykata e Apelit Korçë, me vendimin nr.3, datë 30.9.2004, ka njohur dhe i ka dhënë fuqi vendimit gjyqësor të huaj nr.2002/4021, datë 30.5.2003 të Gjykatës së Lartë të New York-ut, edhe në lidhje me pasurinë bashkëshortore duke ia kaluar asaj titullin e pronësisë.

8. Gjykata, referuar edhe vlerësimit të bërë nga gjykatat e sistemit të zakonshtëm lidhur me njohjen e vendimit gjyqësor të huaj nr.2002/4021, datë 30.5.2003 të Gjykatës së Lartë të New York-ut, çmon se vendimi i njohjes nr. 3, datë 30.9.2004 i Gjykatës së Apelit Korçë nuk rezulton që të ketë njohur ndonjë pjesë të vendimit të huaj lidhur me kalimin e titullit të pronësisë të apartamentit të banimit, objekt gjykimi, në favor të kërkuases. Konkretisht, Gjykata e Apelit Korçë ka arritur në konkluzionin se “vendimi i gjykatës së huaj nuk përmban dispozitën që vjen në kundërshtim me nenin 394 të Kodit të Procedurës Civile”, pra në këtë vendim njohjeje nuk mund të trajtohet problemi i pronësisë, pasi kjo do të vinte në kundërshtim me legjislacionin shqiptar.

9. Në funksion të cenimit të parimit të sigurisë juridike, kërkuessa ngre dhe pretendimin për cenimin e parimit procedural të fuqisë provuese të një fakti të njohur zyrtarisht. Lidhur me këtë pretendim Gjykata çmon se vlerësimi i fuqisë provuese të një fakti të njohur zyrtarisht është çështje e juridiksionit të zakonshtëm gjyqësor dhe nuk është çështje e juridiksionit kushtetues.

10. Sa më sipër, Gjykata çmon se ky pretendim duhet rrëzuar si i pabazuar.

2. Mbi pretendimin e cenimit të paanësisë në gjykim

11. Lidhur me pretendimin për cenim të paanësisë në gjykim, Gjykata thekson se parimi i paanshmërisë ka në vetvete dy elemente, atë subjektiv, që lidhet ngushtë me bindjen e brendshme që krijon gjyqtari për zgjidhjen e çështjes në gjykim, si dhe atë objektiv me të cilin kuptohet dhënia e garancive të nevojshme për një gjykim të paanshtëm, duke mënjанuar çdo dyshim të përligjur në këtë drejtim.

12. Ndër të tjera, gjykata duhet të jetë e kujdesshme lidhur me çështjen e përbërjes së trupit gjykues. Paragjykimi eventual për paanësinë e gjyqtarit mund të ngrihet edhe në dyshimin se gjyqtari

është shprehur në një procedim tjetër me një vlerësim që ka të bëjë me përmbajtjen e të njëjtit fakt, në lidhje me të njëjtin subjekt (*shih vendimin nr. 12, datë 13.4.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Për sa më sipër, është i nevojshëm mënjanimi nga përbërja e trupit gjykues i gjyqtarëve që nuk kanë garancitë e kërkuara për paanshmëri në kuptimin objektiv.

14. Referuar çështjes në shqyrtim, rezulton se dy nga gjyqtarët e gjykatës së apelit që kanë dhënë vendimin objekt kundërshtimi kushtetues kanë qenë edhe në përbërjen e trupit gjykues që ka dhënë vendimin nr. 3, datë 30.9.2004 të Gjykatës së Apelit Korçë që njohu dhe i dha fuqi vendimit gjyqësor të huaj nr.2002/4021, datë 30.5.2003 të Gjykatës së Lartë të New York-ut. Lidhur me këtë fakt, kërkuesja pretendon se këta dy gjyqtarë të gjykatës së apelit kanë cenuar paanësinë në gjykim sepse kishin shfaqur mendim për çështjen në gjykim që është në kundërshtim me nenin 72 pika 4 të Kodit të Procedurës Civile.

15. Sa më sipër, Gjykata çmon se edhe pse dy nga gjyqtarët e gjykatës së apelit që kanë dhënë vendimin objekt kundërshtimi kushtetues kanë qenë edhe në përbërjen e trupit gjykues që ka dhënë vendimin nr. 3, datë 30.9.2004 të Gjykatës së Apelit Korçë, përsëri ata si çdo gjyqtar tjetër do të duhet të vlerësonin, ashtu edhe siç kanë bërë në fakt, fuqinë detyruese të një vendimi gjyqësor të formës së prerë që përbën gjë të gjykuar, brenda kufijve të përcaktuar nga ligji. Si një fakt objektiv ai nuk lë vend për diskrecion subjektiv, cilado qoftë përbërja e trupit gjykues.

16. Në këto rrethana, Gjykata çmon se pretendimi për cenim të paanësisë në gjykim duhet rrëzuar si i pabazuar.

17. Si përfundim, në vijim të arsyetimit të mësipërm, Gjykata Kushtetuese vlerëson se në procesin e zhvilluar nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, prandaj çmon se kërkesa e kërkueses duhet rrëzuar si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë” njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Vladimir Kristo (drejtues i seancës), Xhezair Zaganjori, Petrit Plloçi, Vitore Tusha, Sokol Berberi, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Admir Thanza